

การวัดค่าการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์สำหรับเปลี่ยนยางรองแทนเครื่อง

กรณีศึกษา: รถยนต์ฮอนดา

A Vibration Measurement for an Engine Mount Replacement

A Case Study: Honda Car

อดุลย์ พัฒนภักดี

สาขาวิชาวิศวกรรมยานยนต์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: adual.pa@spu.ac.th

ชนประเสริฐ เพชรล้อมทอง

สาขาวิชาวิศวกรรมยานยนต์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: hewhonda1234@gmail.com

เผชิญ จันทร์สา

สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: pachernl.ja@spu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้ทำการศึกษาขนาดการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์สันดาปภายใน เพื่อที่จะหาค่าขนาดสูงสุดของการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์สำหรับใช้เป็นค่าอ้างอิงในการเปลี่ยนยางรองแทนเครื่องของรถยนต์ แทนที่จะใช้ระยะทางหนึ่งแชนกิโลเมตรสำหรับการเปลี่ยนยางรองแทนเครื่องรถยนต์ในปัจจุบัน โดยทำการทดลองเก็บข้อมูลที่ศูนย์บริการยานยนต์แห่งหนึ่งในช่วงเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน 2562 โดยทำการทดสอบเก็บข้อมูลรถยนต์ที่มียางรองแทนเครื่องเหมือนกัน จำนวนทั้งหมด 39 คัน โดยแบ่งเป็นรถยนต์รุ่น Honda Civic จำนวน 15 คัน Honda City จำนวน 14 คัน และ Honda Jazz จำนวน 10 คัน จากการทดลองพบว่าสำหรับเครื่องยนต์ขนาด 1800cc (Honda Civic) ถ้าเครื่องยนต์มีค่าขนาดการสั่นสะเทือนแบบพีคที่มากกว่า 0.6mm ควรมีการเปลี่ยนยางรองแทนเครื่อง เช่นเดียวกันสำหรับเครื่องยนต์ขนาด 1500cc (Honda City และ Honda Jazz) ถ้าเครื่องยนต์มีค่าขนาดการสั่นสะเทือนแบบพีคที่มากกว่า 0.4mm ควรมีการเปลี่ยนยางรองแทนเครื่องของรถยนต์

คำสำคัญ: การสั่นสะเทือน ยางรองแทนเครื่อง เครื่องยนต์สันดาปภายใน ระยะพีคพิค

ABSTRACT

In this article, the maximum Peak to Peak displacement of a vibration for an internal combustion engine is investigated. The maximum Peak to Peak displacement of an engine vibration can be used as reference value for a replacement of an engine mount instead of a distance 100,000 km. The amount of 39 testing cars which have a same engine mouth, Honda Civic 15 data, Honda City 14 data and Honda Jazz 10 data, had been collected from the Honda car service center during August 2019 -November 2019. The result showed that, for the 1800cc engine (Honda Civic), the maximum Peak to Peak displacement for a replacement of an engine mount is 0.6mm. And also, for 1500cc engine (Honda City & Honda Jazz), the maximum Peak to Peak displacement for a replacement of an engine mount is 0.4mm.

KEYWORDS: Vibration, Engine Mount, Internal Combustion Engine, Peak to Peak Displacement

1. บทนำ

การจุดระเบิดของเครื่องยนต์สันดาปภายในจะทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์ และจะถูกถ่ายทอดผ่านมายัง โครงเครื่องยนต์แล้วผ่านไปยังแท่นเครื่องส่งผลให้เกิดการสั่นสะเทือนกับตัวถังของรถยนต์ทำให้อายุการใช้งานของรถยนต์ลดลง ดังนั้นตัวเครื่องยนต์ที่ถูกติดตั้งในห้องเครื่องจะต้องถูกยึดอย่างมั่นคงโดยมียางรองแท่นเครื่องเป็นตัวยึดเข้ากับตัวถังหรือซับเฟรม ซึ่งยางรองแท่นเครื่องจะทำหน้าที่ช่วยลดแรงการสั่นสะเทือนขณะที่เครื่องยนต์หมุน (Borna Kovarik., 2016) ยางรองแท่นเครื่องส่วนใหญ่ผลิตจากยางสังเคราะห์โดยต้องมีความสมบัติที่เหมาะสมคือมีความแข็งแรงเพียงพอเพื่อรองรับน้ำหนักของเครื่องยนต์และก็ต้องมีความยืดหยุ่นเพียงพอเพื่อช่วยลดการสั่นสะเทือนที่เกิดจากการทำงานของเครื่องยนต์ เมื่อใช้รถยนต์เป็นระยะเวลานานๆ จะเกิดการเสื่อมสภาพหรือการฉีกขาดของยางรองแท่นเครื่องซึ่งทำให้รถยนต์มีการสั่นสะเทือนมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อ การชำรุดของเครื่องยนต์และตัวรถยนต์

รูปที่ 1 แสดงตัวอย่างของยางรองแท่นเครื่องและการเสื่อมสภาพของยางรองแท่นเครื่องรถยนต์

ยางรองแท่นเครื่องเป็นชิ้นส่วนที่สำคัญที่ช่วยลดการสั่นสะเทือนจากเครื่องยนต์ ซึ่งในปัจจุบันศูนย์บริการรถยนต์ส่วนใหญ่จะทำการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องที่ระยะทาง 100,000 กิโลเมตร โดยมีการตรวจสอบยางรองแท่นเครื่องด้วยการสังเกต ใช้การฟังเสียงโดยอาศัยความชำนาญของช่างยนต์ประจำศูนย์บริการนั้นๆเป็นหลัก ผู้ใช้รถยนต์ส่วนใหญ่ก็จะทำการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องที่ระยะทางตามที่ศูนย์บริการกำหนด แต่ก็มีผู้ใช้รถยนต์จำนวนมากที่ไม่ยอมเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่อง โดยรอจนพบการสั่นสะเทือนที่มีขนาดมากขึ้นหรือรอจนยางรองแท่นเครื่อง

ศึกษาผลให้เครื่องยนต์เกิดความเสียหาย ซึ่งการเสื่อมสภาพของยางรองแท่นเครื่องจะทำให้เกิดการสั่นสะเทือนจนเกิดผลกระทบโดยตรงกับประสิทธิภาพในการทำงานของเครื่องยนต์และอายุการใช้งานของรถยนต์

การศึกษาในครั้งนี้จึงนำเครื่องมือวัดการสั่นสะเทือนรุ่น ST-140D ซึ่งวัดความถี่ได้ตั้งแต่ 10Hz-1KHz มาใช้ในการตรวจวัดการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์โดยตรงเพื่อหาขนาดการสั่นสะเทือนสูงสุดที่ใช้สำหรับระบุการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่อง และพิจารณาหาความสัมพันธ์ของขนาดการสั่นสะเทือนกับระยะทางการใช้งานของรถยนต์ โดยทำการทดสอบเก็บข้อมูลรถยนต์ยี่ห้อจำนวนสามรุ่น (Honda Civic, Honda City, Honda Jazz) ซึ่งเป็นรถยนต์ที่มีขนาดและจำนวนยางรองแท่นเครื่องเท่ากัน ตำแหน่งติดตั้งยางรองแท่นเครื่องเหมือนกันและใช้วัสดุชนิดเดียวกัน

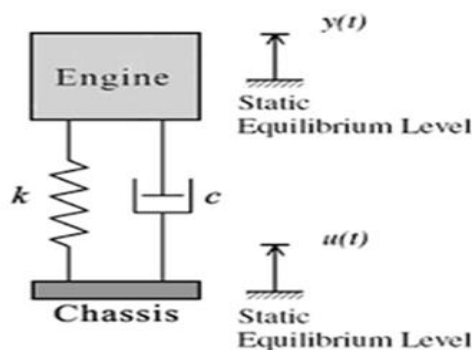
2. วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อศึกษาและหาค่าสูงสุดของการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์สำหรับเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่อง
- (2) เพื่อประมาณค่าความสัมพันธ์ของขนาดการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์กับระยะทางการใช้งาน

3. วิธีการศึกษาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์อย่างง่ายของเครื่องยนต์และยางรองแท่นเครื่องสามารถแทนได้ด้วยระบบมวลสปริง ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 แสดงแบบจำลองอย่างง่ายของเครื่องยนต์และยางรองแท่นเครื่อง จากแบบจำลองอย่างง่ายของเครื่องยนต์และยางรองแท่นเครื่องตามรูปที่ 2. ถ้าเครื่องยนต์มีมวล (m) ค่าคงที่ของสปริงของยางรองแท่นเครื่อง (k) และค่าคงที่ของการหน่วง (c) สมการการเคลื่อนที่ที่สามารถอธิบายได้ด้วยสมการ

$$m \frac{d^2 y(t)}{dt^2} + c \frac{dy(t)}{dt} + ky(t) = u(t) \quad \dots (1)$$

เมื่อ $u(t)$ แทนสัญญาณอินพุตที่ป้อนเข้าระบบอันเนื่องมาจากการจุดระเบิดของเครื่องยนต์ จากสมการที่ (1) เราสามารถเขียนความสัมพันธ์ในรูปของฟังก์ชันถ่ายโอน (Transfer Function) ได้เป็น

$$T(s) = \frac{Y(s)}{U(s)} = \frac{1}{ms^2 + cs + k} \quad \dots (2)$$

จากสมการที่(1&2) เมื่อสัญญาณอินพุตที่ป้อนเข้าระบบอันเนื่องมาจากการกระตุ้นของเครื่องยนต์ทำให้พลาซมอเวียกหมุนเป็นสัญญาณในรูปแบบของฟังก์ชันไซน์ $u(t) = A \sin \omega t$ ค่าของผลตอบสนองความถี่ (Frequency Response) ของระบบ(Dorf, & Bishop ,2017) จะมีค่าเป็น

$$y_{ss} = A |T(s = j\omega)| \sin(\omega t + \phi) \quad \dots (3)$$

จากสมการที่(3) แสดงให้เห็นว่าค่าขนาดของการสั่นสะเทือนจะขึ้นอยู่กับค่าขนาดของสัญญาณอินพุต (A)และค่าขนาดของฟังก์ชันถ่ายโอน ($|T(s = j\omega)|$) โดยที่ความถี่ของการสั่นสะเทือนจะยังคงมีค่าเช่นเดียวกับสัญญาณอินพุต

3.2 การประมาณค่าความสัมพันธ์แบบ Least Square Regression

การประมาณค่าความสัมพันธ์แบบ Least Square Regression เป็นรูปแบบการหาความสัมพันธ์ที่นิยมใช้วิธีหนึ่งเป็นการประมาณค่าสมการที่ไม่จำเป็นต้องผ่านข้อมูลทุกจุด เพียงแต่กำลังสองของค่าความผิดพลาด (error) ระหว่างค่าจริงกับค่าที่ประมาณขึ้นต้องมีผลรวมน้อยที่สุด โดยการเลือกค่าสัมประสิทธิ์ที่เหมาะสม (Figliola & Beasley, 2015) ถ้ากำหนดให้ y แทนค่าของข้อมูลแท้จริง และ y_c แทนค่าของข้อมูลจากการประมาณค่าและ D แทนค่าของกำลังสองของค่าความผิดพลาด

$$y_c = a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots + a_m x^m \quad \dots (4)$$

$$D = \sum_{i=1}^N (y_i - (a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots + a_m x^m))^2 \quad \dots (5)$$

การประมาณค่าโดยวิธี Least Square Regression ต้องทำให้ D มีค่าน้อยที่สุดนั่นคือ

$$dD = \frac{\partial D}{\partial a_0} da_0 + \frac{\partial D}{\partial a_1} da_1 + \frac{\partial D}{\partial a_3} da_3 + \dots + \frac{\partial D}{\partial a_m} da_m = 0 \quad \dots (6)$$

สำหรับการประมาณค่าเป็นสมการเส้นตรง $y_c = a_0 + a_1 x$ จากสมการที่ (6) เราได้

$$\frac{\partial D}{\partial a_0} = \frac{\partial}{\partial a_0} \left(\sum_{i=1}^N (y_i - (a_0 + a_1 x_i))^2 \right) = -2 \sum_{i=1}^N (y_i - (a_0 + a_1 x_i)) = 0 \quad \dots (7)$$

$$\frac{\partial D}{\partial a_1} = \frac{\partial}{\partial a_1} \left(\sum_{i=1}^N (y_i - (a_0 + a_1 x_i))^2 \right) = -2 \sum_{i=1}^N (y_i - (a_0 + a_1 x_i)) x_i = 0 \quad \dots (8)$$

จากสมการที่ (7)และ (8) สามารถหารระบบสมการ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ ได้จากความสัมพันธ์

$$a_0 N + a_1 \sum x_i = \sum y_i \quad \dots (9)$$

$$a_0 \sum x_i + a_1 \sum x_i^2 = \sum x_i y_i \quad \dots (10)$$

3.3 วิธีการทดสอบ

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการทดลองเก็บข้อมูลที่ศูนย์บริการยานยนต์สอนดาแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ในช่วงเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน 2562 โดยมีรายละเอียดในการทดลองเก็บข้อมูลดังนี้

1. นำรถยนต์ที่จะทำการทดสอบเก็บข้อมูลมาตรวจสอบสภาพของเครื่องยนต์ด้วยอุปกรณ์ OBDII (On Board Diagnosis II) เพื่อตรวจสอบสถานะของเครื่องยนต์ ในขั้นตอนนี้เป็นตรวจสอบการทำงานของเครื่องยนต์ถ้าไม่พบรหัสข้อผิดพลาด (error code) จึงจะทำการเก็บข้อมูลการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์

- ประกอบเซ็นเซอร์หัววัดการสั่นสะเทือนของเครื่องมือวัดการสั่นสะเทือน ST-140D แล้วนำไปยึดติดกับเครื่องยนต์ที่ตำแหน่งวัดการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์

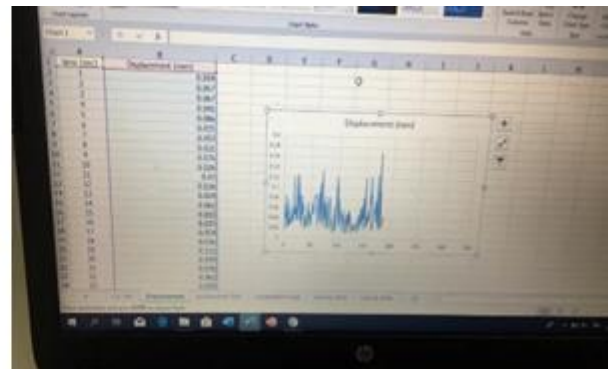
รูปที่ 3 แสดงเครื่องมือวัดและตำแหน่งการวัด

- ทำการสตาร์ทเครื่องยนต์เพื่อตรวจสอบการสั่นสะเทือนที่รอบเดินเบา ทำการบันทึกข้อมูลการสั่นสะเทือนเป็นเวลา 5 นาที

รูปที่ 4 แสดงผลการอ่านข้อมูลขณะทำการทดสอบ

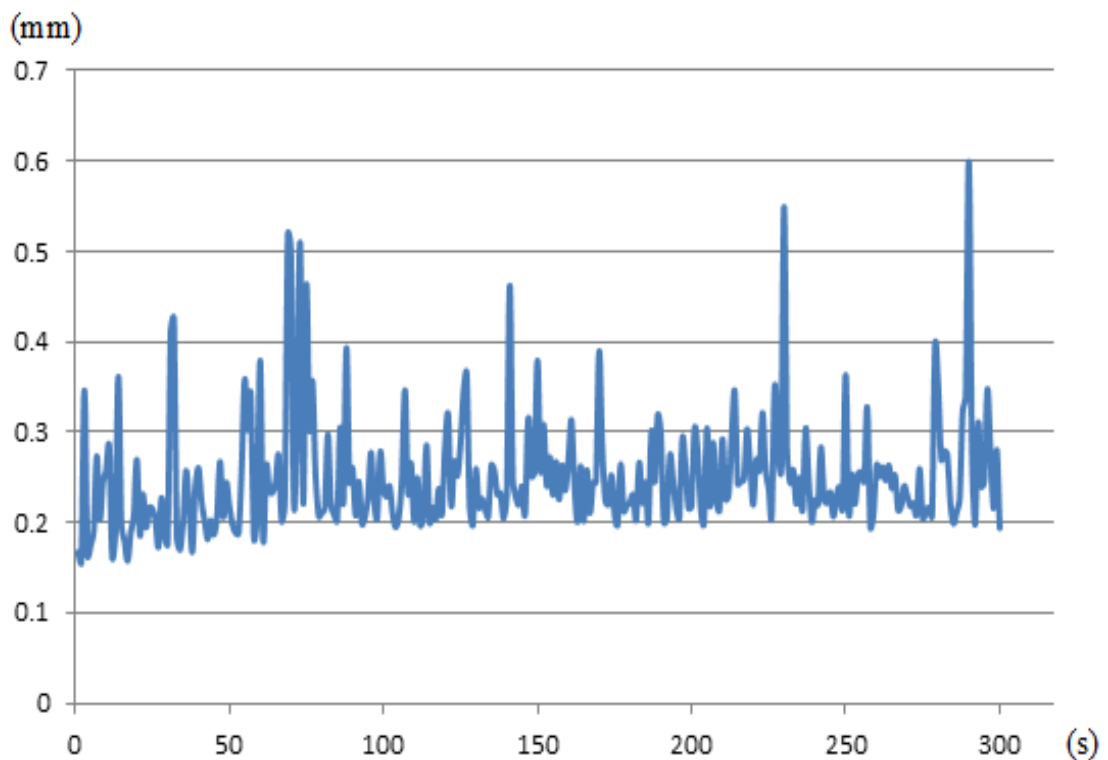
- ถ่ายโอนข้อมูลจากเครื่องมือวัดการสั่นสะเทือน ST-140D ลงสู่คอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

รูปที่ 5 แสดงการถ่ายโอนข้อมูลจากเครื่องมือวัดการสั่นสะเทือน

4. ผลการทดสอบและการอภิปรายผล

จากการเก็บข้อมูลการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์ของศูนย์บริการรถยนต์ฮอนด้าแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ช่วงเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน 2562 โดยทำการทดสอบเก็บข้อมูลรถยนต์ที่มีการติดตั้งตำแหน่งยางรองแท่นเครื่องเหมือนกัน จำนวนทั้งหมด 39 คัน โดยแบ่งเป็นรถยนต์รุ่น Honda Civic จำนวน 15 คัน Honda City จำนวน 14 คัน และ Honda Jazz จำนวน 10 คัน โดยมีตัวอย่างผลการเก็บข้อมูลดิบดังรูปที่ 6 และค่าเฉลี่ยการสั่นสะเทือนแบบพีคทูพีค (Peak to Peak: เป็นการวัดขนาดของระยะการสั่นสะเทือนระหว่างจุดต่ำสุดและสูงสุดของคลื่นความถี่ของการสั่นสะเทือนโดยไม่คำนึงถึงค่าบวกลบของคลื่นสัญญาณการสั่นสะเทือน) ดังข้อมูลแสดงในตารางที่ 1-3

รูปที่ 6 แสดงตัวอย่างข้อมูลดิบที่ได้จากเครื่องมือวัดการสั่นสะเทือน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยการสั่นสะเทือนแบบพีคทูพีคของรถยนต์ Honda Civic ขนาดเครื่องยนต์ 1800cc ที่รอบเดินเบา

คันที่	อายุรถยนต์ (month)	ระยะทางการใช้งาน รถยนต์ (km)	ค่าเฉลี่ยการสั่นสะเทือน แบบพีคทูพีค (mm)
1	6	6,596.00	0.2851
2*	9	20,472.00	0.5876
3	17	44,890.00	0.4929
4**	24	32,246.00	1.0344
5	25	112,014.00	0.2854
6	30	41,299.00	0.4505
7	32	34,126.00	0.4661

8	35	81,128.00	0.3704
9	37	125,989.00	1.2423
10	38	54,190.00	0.4678
11	42	117,012.00	0.5438
12	57	69,532.00	0.2895
13	66	327,575.00	0.4636
14	67	60,990.00	0.3120
15	79	51,524.00	0.1406

พิจารณาจากตารางที่ 1 สำหรับรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตร รถยนต์คันที่ 2 จะมีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนแบบพิกทูปิกสูงสุดเท่ากับ 0.5876 (ไม่พิจารณารถยนต์คันที่ 4 เนื่องจากมีประวัติการชน) สำหรับรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานมากกว่า 100,000 กิโลเมตร เราพบว่ารถยนต์คันที่ 5 (112,014 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.2854 mm รถยนต์คันที่ 9 (125,989 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 1.2423 mm รถยนต์คันที่ 11 (117,012 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.5438 mm รถยนต์คันที่ 13 (327,575 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.4636 mm จะเห็นได้ว่ารถยนต์คันที่ 5 มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนที่ต่ำถึงแม้ว่าระยะทางใช้งานจะมีค่ามากกว่า 100,000 กิโลเมตร และเมื่อทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาสิ้นสละเทือนแบบพิกทูปิก (y) กับระยะเวลาใช้งานรถยนต์ (x) ของรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตร สำหรับรถยนต์ Honda Civic โดยใช้สมการที่ 9 และ 10 จะได้ความสัมพันธ์เป็น $y = 0.5975 - 3.36 \cdot 10^{-6} x$

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนแบบพิกทูปิก รถยนต์ Honda City ขนาดเครื่องยนต์ 1500cc ที่รอบเดินเบา

คันที่	อายุรถยนต์ (month)	ระยะทางการใช้งาน รถยนต์ (km)	ค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน แบบพิกทูปิก (mm)
1	3	10,539.00	0.2583
2	5	10,652.00	0.2853
3	8	6,178.00	0.1708
4	10	10,147.00	0.3085
5*	44	99,198.00	0.3418
6	52	79,792.00	0.2684
7	67	122,734.00	0.2152
8	69	149,064.00	0.6507
9	70	159,999.00	0.8167
10	71	63,183.00	0.3147
11	80	78,669.00	0.2624
12	80	256,112.00	0.2297
13	83	110,951.00	0.3873
14	113	92,689.00	0.2701

พิจารณาจากตารางที่ 2 สำหรับรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตร รถยนต์คันที่ 5 จะมีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนแบบพิคทูพิกสูงสุดเท่ากับ 0.3418 สำหรับรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานมากกว่า 100,000 กิโลเมตรเมื่อพิจารณาเป็นรายคันพบว่ารถยนต์คันที่ 7 (122,734 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.2152 mm รถยนต์คันที่ 8 (149,064 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.6507 mm รถยนต์คันที่ 9 (159,999 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.8167 mm รถยนต์คันที่ 12 (256,112 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.2297 mm (รถคันนี้มีประวัติการเปลี่ยนยางรองแทนเครื่องก่อนเข้ารับบริการ) และรถยนต์คันที่ 13 (110,951 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.3873 mm **จะเห็นได้ว่ารถยนต์คันที่ 7 และ รถยนต์คันที่ 13 มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนที่ต่ำถึงแม้ว่าระยะเวลาใช้งานจะมีค่ามากกว่า 100,000 กิโลเมตร** และเมื่อทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการสิ้นสละเทือนแบบพิคทูพิก (y) กับระยะเวลาใช้งานรถยนต์ (x) ของรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตร สำหรับรถยนต์ Honda City โดยใช้สมการที่ 9 และ 10 จะได้ความสัมพันธ์เป็น $y = 0.2499 + 5.1223 \cdot 10^{-7} x$

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนแบบพิคทูพิก รถยนต์ Honda Jazz ขนาดเครื่องยนต์ 1500cc ที่รอบเดินเบา

คันที่	อายุรถยนต์ (month)	ระยะทางการใช้งาน รถยนต์ (km)	ค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน แบบพิคทูพิก (mm)
1	4	20,562.00	0.1880
2	12	12,153.00	0.3175
3	15	31,678.00	0.2086
4	22	17,401.00	0.2993
5	28	32,758.00	0.2324
6*	29	40,776.00	0.3580
7	39	31,780.00	0.2440
8	60	113,070.00	0.4919
9	64	201,541.00	0.2961
10	74	82,641.00	0.2711

พิจารณาจากตารางที่ 3 สำหรับรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตร รถยนต์คันที่ 6 จะมีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือนแบบพิคทูพิกสูงสุดเท่ากับ 0.3580 สำหรับรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานมากกว่า 100,000 กิโลเมตรเมื่อพิจารณาเป็นรายคันพบว่ารถยนต์คันที่ 8 (113,070 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.4919 mm รถยนต์คันที่ 9 (201,541 km) มีค่าเฉลี่ยการสิ้นสละเทือน 0.2961 mm (รถคันนี้มีประวัติการเปลี่ยนยางรองแทนเครื่องก่อนเข้ารับบริการ) และเมื่อทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการสิ้นสละเทือนแบบพิคทูพิก (y) กับระยะเวลาใช้งานรถยนต์ (x) ของรถยนต์ที่มีระยะเวลาใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตร สำหรับรถยนต์ Honda Jazz โดยใช้สมการที่ 9 และ 10 จะได้ความสัมพันธ์เป็น $y = 0.2602 + 1.3762 \cdot 10^{-7} x$

5. สรุป

จากการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูลการสั่นสะเทือนของเครื่องยนต์สำหรับรถยนต์ฮอนดา โดยใช้เครื่องมือวัดการสั่นสะเทือน ST-140D และทำการประมาณค่าแบบ least square regression เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะการสั่นสะเทือนแบบพิคทิวฟิค (y) กับระยะการใช้งานรถยนต์ (x) สำหรับรถยนต์ที่มีระยะทางการใช้งานน้อยกว่า 100,000 กิโลเมตรพบว่า

สำหรับรถยนต์ Honda Civic จะได้ความสัมพันธ์เป็น $y = 0.5975 - 3.36 \cdot 10^{-6} x$

สำหรับรถยนต์ Honda City จะได้ความสัมพันธ์เป็น $y = 0.2499 + 5.1223 \cdot 10^{-7} x$

สำหรับรถยนต์ Honda Jazz จะได้ความสัมพันธ์เป็น $y = 0.2602 + 1.3762 \cdot 10^{-7} x$

เมื่อพิจารณาเชิงลึกสำหรับรถยนต์ Honda Civic ขนาดเครื่องยนต์ 1800cc (ตารางที่ 1) จะเห็นได้ว่าการใช้เกณฑ์เปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องที่ 100,000 กิโลเมตร โดยไม่คำนึงถึงขนาดการสั่นสะเทือนนั้นอาจไม่เหมาะสมกับรถยนต์คันที่ 5, 11, และ 13 ซึ่งมีขนาดการสั่นสะเทือนไม่มาก ในแนวทางกลับกันสำหรับรถยนต์คันที่ 2 ถึงแม้ว่าจะมีระยะทางการใช้งานเพียง 20,472 กิโลเมตร แต่มีขนาดการสั่นสะเทือนสูงถึง 0.5876 mm ก็ควรมีการตรวจสอบเพื่อหาสาเหตุที่มีขนาดการสั่นสะเทือนมากเพื่อทำการแก้ไขและลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับรถยนต์ ในทำนองเดียวกันสำหรับรถยนต์ Honda City ขนาดเครื่องยนต์ 1500cc (ตารางที่ 2) การใช้เกณฑ์เปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องที่ 100,000 กิโลเมตร โดยไม่คำนึงถึงขนาดการสั่นสะเทือนนั้นอาจไม่เหมาะสมกับรถยนต์คันที่ 7 และ 13

การใช้เกณฑ์ขนาดการสั่นสะเทือนสูงสุดที่ยอมรับได้สำหรับการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องโดยวิเคราะห์แนวโน้ม (วินัย เวชวิทยาขลัง, 2552) อาจเป็นอีกแนวทางหนึ่งสำหรับศูนย์บริการยานยนต์ที่จะเลือกใช้ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้จากการวัดเป็นแนวทางสำหรับการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่อง สำหรับข้อมูลจากการทดสอบในครั้งนี้ สำหรับเครื่องยนต์ขนาด 1800cc ถ้าขนาดการสั่นสะเทือนที่รอบเดินเบา มากกว่า 0.5876 mm (0.6mm โดยประมาณ) ควรมีการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่อง เช่นเดียวกันสำหรับเครื่องยนต์ขนาด 1500cc ถ้าขนาดการสั่นสะเทือนที่รอบเดินเบา มากกว่า 0.3580 mm (0.4mm โดยประมาณ) ควรมีการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องของรถยนต์

6. ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาในครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลรถยนต์เพียงสามรุ่นเท่านั้น (Honda Civic, Honda City, Honda Jazz) ซึ่งเป็นรถยนต์ที่มีเครื่องยนต์แบบเดียวกัน รูปแบบและตำแหน่งการติดตั้งยางรองแท่นเหมือนกัน และทำการเก็บข้อมูลได้เพียง 39 คัน อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของลูกค้าและเวลาในการเก็บข้อมูล หากมีการเก็บข้อมูลมากขึ้น และขยายผลไปยังรถยนต์รุ่นอื่นๆ หรือหลากหลายค่ายรถยนต์ ก็จะได้ค่าแนวโน้มของขนาดการสั่นสะเทือนสูงสุดสำหรับใช้ในการอ้างอิงสำหรับการเปลี่ยนยางรองแท่นเครื่องรถยนต์

7. เอกสารอ้างอิง

วินัย เวชวิทยาขลัง. (2552). *เทคนิคการวัดและวิเคราะห์การสั่นสะเทือนเพื่องานบำรุงรักษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ: บริษัทเอ็มแอนด์อี จำกัด.

Borna Kovarik. (2016). *Modeling of the Nonlinear Frequency Dependent Engine Mount Dynamic Stiffness*,

M.S. Thesis, University of Zagreb.

Richard C. Dorf, & Robert H. Bishop (2017), *Modern Control Systems*, (13th ed.). Upper Saddle River,
New Jersey , Prentice Hall.

Richard S. Figliola & Donald E. Beasley.(2015) , *Theory and Design for Mechanical Measurement*, (6th ed.)
John Wiley and Sons.